Dosarul nr. 5r-644/2024
PIGD: 4-24019307-12-5r-19022024

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

24 septembrie 2024 mun. *****

Judecătoria ***** (sediul Buiucani)
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător Postu Aliona
Grefier Glazunov Liuba

În lipsa:
Petiționarului: *****Mihail- citat legal.
Agentului constatator, INSP al IGP – Leva Valeriu- citat legal.

Examinînd în ședință publică contestația depusă de către *****Mihail**,** a.n. *****, IDNP ***** domiciliat în mun. *****, str. ***** *****, împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție Seria nr. ***** și deciziei de sancționare din *****, aplicată la în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional,

A C O N S T A T A T:

1. La data de 06.02.2024, prin intermediul Oficiului Poștal *****, *****Mihail, a depus contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și a deciziei de sancționare din *****, aplicată în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, prin care s-a stabilit că, la *****, ora 19:40, *****Mihail, conducînd automobilul de model ”Audi” cu n/î *****, în mun. *****, str. Moscova, a ignorat cerințele indicatorului rutier 1.1.RCR, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea în formă de amendă în mărime de 10 (zece) unități contravenționale, ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei și sancțiunea complimentară 2 puncte de penalizare.
2. În motivarea contestației, a indicat că procesul-verbal cu privire la contravenție din ***** este ilegal, nefondat și neîntemeiat, posibil anulării din motiv că nu există fapta contravenției. Explică că indicatorul rutier 1.1. Anexa 3 al Regulamentul circulației Rutiere reprezintă ”trecere la nivel cu calea ferată cu barieră” și face parte din categoria de indicatoare de avertizare. Consideră că, încălcarea indicatorului 1.1. din RCR nu prevede aplicarea sancțiunii prevăzute de art. 240 alin. (1) Cod contravențional. A mai specificat că în procesul-verbal contestat, agentul constatator a indicat că au fost ignorate și prevederile pct. 28 din Regulamentul Circulației Rutiere care prevede ”Marcajele rutiere servesc la organizarea circulaţiei, la avertizarea sau la îndrumarea participanţilor la trafic şi pot fi folosite de sine stătător sau în asociere cu alte mijloace de semnalizare rutieră, a căror semnificaţie o completează, dublează sau precizează”. Fapt ce este în contrazicere cu cele stipulate și descries la rubrica fapta contravenției. Astfel, agentul constatator nu a specificat care marcaj a fost incălcat de către el, iar la locul comiterii contravenției nu a specificat cu precizie fiind specificat doar strada. Subliniază că agentul constatator a omis să administreze

probe, limitindu-se doar la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție. Din care motiv solicită anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare.

3. În ședința de judecată agentului constatator Leva Valeriu nu s-a prezentat, fiind citat legal despre data, locul și ora examinării cauzei contravenționale, nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa și nu a înștiințat motivul neprezentării în ședința de judecată, fapt pentru care în baza art. 455 alin. (2) și (3) Cod contravențional, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa agentului constatator.
4. Petiționarul *****Mihail, în ședința de judecata, la fel, nu s-a prezentat, fiind citat în mod legal despre locul, data și ora ședinței de judecată ce se confirmă prin citația electronică, anexate la dosar, astfel că, prin prisma art. 455 Cod Contravențional al RM, instanța de judecată a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa sa.
5. Examinând materialele cauzei în raport cu normele legale aplicabile speței, instanța consideră contestația depusă de *****Mihail, pasibilă admiterii, din următoarele considerente.
6. Conform art. 448 alin. (1) Cod contravențional al RM, contravenientul, victima sau reprezentantul acestora, procurorul, dacă este parte în cauza contravențională, în cazul în care nu sunt de acord cu decizia agentului constatator sau în cazul în care aceasta a fost emisă cu încălcarea normelor procesuale stabilite de prezentul cod, sunt în drept să conteste decizia emisă asupra cauzei contravenționale. Termenul de contestare a deciziei agentului constatator este de 15 zile de la data emiterii acesteia sau, pentru părțile care nu au fost prezente la ședința de examinare a cauzei contravenționale, de la data înmînării copiei de pe decizia respectivă în condițiile art. 447/1 alin. (8).
7. Instanța de judecată menționează că în prezenta speță *****Mihail și–a realizat acest drept, prin contestarea procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. ***** și a deciziei de sancționare din *****, în termenii stabiliți de lege.
8. Potrivit art. 5 alin. (1) Cod contravențional al RM, nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei contravenții, nici supus sancțiunii contravenționale decât în conformitate cu legea contravențională.
9. Conform art. 7 Cod contravențional al RM, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
10. În conformitate cu art. 442 alin. (1) Cod contravențional al RM, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.
11. Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional al RM, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existenta contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.
12. Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional al RM, probele sînt elemente de fapt, dobîndite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.
13. Articolul. 240 alin. (1) Cod contravențional al RM, prevede răspundere pentru nerespectarea de către conducătorul vehiculului a indicatoarelor rutiere de prioritate, a indicatoarelor de

interzicere și de sens obligatoriu, a marcajului de pe partea carosabilă a drumului privind acordarea dreptului prioritar de circulație și a celui destinat vehiculelor de rută se sancționează cu avertisment sau cu amendă de la 10 la 12 unități convenționale cu aplicarea a 2 puncte de penalizare.

14. Se reține că în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-şi probeze nevinovăția.
15. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală”, a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.
16. În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție nr. ***** din *****, întocmit în privința lui *****Mihail.
17. Instanța de judecată reține că *****Mihail a fost sancționat pentru faptul că la data de *****, ora 19:40, conducînd automobilul de model ”Audi ” cu n/î *****, în mun. *****, str. Moscova, a ignorat cerințele indicatorului rutier 1.1., ignorînd prevederile pct. 28 din Regulamentul Circulației Rutiere, prin ce a comis contravenția prevăzută de art. 240 alin. (1) Cod contravențional, fiindu-i aplicată sancțiunea în formă de amendă în mărime de 10 (zece) unități contravenționale, ce constituie suma de 500 (cinci sute) lei și sancțiunea complimentară 2 puncte de penalizare. Iar ca material probatoriu la caz a fost prezentat doar procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din *****.
18. Totodată, instanța de judecată reține că descrierea faptei trebuie făcută cu indicarea tuturor împrejurărilor, întrucât procesul-verbal cu privire la contravenție reprezintă unicul act probator al săvârșirii unei contravenții. El trebuie sa conțină toate elementele pe baza cărora să se poată cerceta de către instanța de judecată dacă s-a comis o asemenea faptă în realitate şi dacă poate opera în concret răspunderea contravențională a unei persoane.
19. Astfel, analizând întregul material probatoriu acumulat şi prezentat în justificarea întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție instanţa atestă că, agentul constatator în baza probelor acumulate nu a dovedit atitudinea psihică privind comiterea acestei fapte prin intenție, astfel careva probe pertinente şi concludente care ar demonstra faptele imputate lui *****Mihail nu au fost stabilite.
20. Învinuirea adusă lui *****Mihail nu este clară, agentul constatator nu a realizat o descriere concretă a contravenției imputate, indicînd nerespectarea indicatorului rutier 1.1. și ignorînd pct. 28 din RCR ceia ce se suprapune, respectiv nu a specificat în ce condiții a realizat fapta, care a fost acțiunile întreprinse de către *****Mihai și în ce condiții a încălcat indicatorul rutier 1.1., precum și alte circumstanțe importante la caz pentru a stabili cu certitudine a fost sau nu realizata fapta imputată.
21. Prin urmare, instanța de judecată nu constată la materialele cauzei vre-o probă anexată de agentul constatator ce ar stabili, fără îndoieli fata descrisă în procesul-verbal cu privire la

contravenție și anume că *****Mihail a ignorat cerințele indicatorului 1.1. și pct. 28 din RCR.

22. Astfel, simpla constatare ex propriis sensibus a agentului constatator nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal contravențional.
23. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de probă – pot plana o serie de dubii, fiind aplicabil principiu de drept in dubio pro reo.
24. Astfel, instanța remarcă că vinovăția este unul din elementele constitutive a unei contravenții, care urmează a fi dovedită de agentul constatator, ori conform art. 7 Cod Contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.
25. Tot, în acest context, potrivit art. 375 Cod Contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.
26. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri.
27. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional. Instanța de judecată reține că, în cauză nu s-au adus probe convingătoare că, *****Mihail la data de *****, a ignorat cerințele indicatorului rutier 1.1.
28. Instanța de judecată reține că pe de o parte este supus analizei constatările agentului constatator și pe altă parte argumentele petiționarului, astfel, reieșind din lipsa probelor care ar stabili cu certitudine cele constatate prin procesul-verbal cu privire la contravenție din *****, drept in dubio pro reo, decad în favoarea petiționarului.
29. Conform jurisprudenței CEDO în cauza Anghel vs Romania, Curtea a reiterat că prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este o prezumție lipsită de rezonabilitate și poziționează contravenientul într-o situație dezavantajoasă în raport cu agentul statului, ceea ce contravine principiului egalității părților și a armelor în proces. Drept consecință, prezumția de nevinovăție prevăzută de art. 6 par. 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, este aplicabilă și în cazul faptelor sancționate contravențional în dreptul intern și atrage răsturnarea sarcinii probei în cazul litigiilor contravenționale.
30. În aceste condiții, persoana sancționată contravențional nu trebuie să facă proba nevinovăției sale, ci autoritatea din care face parte agentul constatator are obligația de a proba existența faptei, identitatea persoanei care a săvârșit-o și nevinovăția acesteia.
31. Conform art. 21 din Constituție, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale. Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 Cod contravențional.
32. Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma „ad validitatem”, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor

juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

33. În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.
34. Astfel, din motiv că agentul constatator nu a prezentat probe în confirmarea vinovăției contravenientului, unica probă prezentată instanței fiind procesul-verbal cu privire la contravenție, iar potrivit constatărilor CEDO în cauza Anghel contra României – prezumția de legalitate și adevăr a procesului-verbal cu privire la contravenție este lipsită de rezonabilitate și plasează contravenientul într-o situație defavorabilă în comparație cu agentul statului, instanța concluzionează de a anula decizia de sancționare și de a înceta procesul contravențional, constatând lipsa în acțiunile petiționarului a faptului contravenției. Și pornind de la premisa procedurală prevăzută de art. 425 alin. (4) din Codul contravențional, prin care legislatorul a stabilit că nici o probă nu are o valoare prestabilită, simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție este insuficient pentru tragerea persoanei la răspundere contravențională. În acest context, agentul constatator a aplicat sancțiunea contravențională doar în baza propriilor presupuneri, nefiind prezentate alte probe care să demonstreze vinovăția făptuitorului.
35. Potrivit art. 441 alin. (1) lit. a) Cod contravențional, procesul contravențional pornit încetează dacă nu există faptul contravenției.
36. Conform art. 461 Cod contravențional, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute la art. 441 și 445, instanța încetează procesul contravențional.
37. În circumstanțele de fapt și de drept enunțate, instanța de judecată ajunge la concluzia că contestația depusă este întemeiată și urmează a fi admisă cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional din motivul lipsei faptei contravenției.
38. În conformitate cu prevederile art. art. 441 alin. (1), lit. a) 448, 452-460, 462 Cod contravențional al RM, instanța de judecată,-

h o t ă r ă ş t e :

Se admite contestația lui *****Mihail împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria nr. ***** şi deciziei de sancționare din *****, întocmite în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravențional al RM.

Se anulează decizia de sancționare din ***** inclusă în procesul-verbal cu privire la contravenție seria nr. ***** în baza art. 240 alin. (1) Cod contravențional, prin care *****Mihail a fost sancționat cu amendă în mărime de 10 (zece) unități contravenționale, ce constituie 500 (cinci sute) lei și 2 puncte de penalizare.

Se încetează procesul contravențional pornit în privința lui *****Mihail în temeiul art. 240 alin. (1) Cod contravențional, din motivul lipsei faptei contravenției.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel ***** în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei *****, sediul Buiucani.

Președintele ședinței, judecătorul POSTU ALIONA